

Polisi kimlər və niyə hədəfə alır?

Əsl hədəf isə dövlətçilik, sabitlik və Zəfərin reallıqlarıdır

Dövlətin təhlükəsizliyi məhz kiçik küçədəki asayişin təminindən başlayır. Azərbaycanda polisin xidməti fəaliyyətinin əsas qayəsi də ictimai asayişə təmin etmək, cinayətkarlığa qarşı effektiv mübarizə aparmaq, dövləti hər cür təhdiddən qorumaq, vətəndaşın təhlükəsizliyini himn etməkdir. Qəbələdə də məhz bu vəzifə icra olunub!

Həmin gün yalnız polisə - asayişə bərpa etməyə, insanların təhlükəsizliyinə yaranmış aşkar təhdidi aradan qaldırmağa çalışanlara daş atılmırdı. Daş həm də Azərbaycan qanunlarına, Azərbaycanın sabitliyinə, Azərbaycanın təhlükəsizliyinə atılırdı və bu

bənzətmədə zərrə qədər də mübaliğə yoxdur!

Hər sərxoş, tüfeyli, əyyaş bu dövlətin sipərlərinə, mövcudluq rəmzlərinə daş atmaq cəsarətini özündə tapırsa, buna adi hadisə kimi yanaşsın,

yan keçmək olmaz! Ən əsas isə bu daş atılan sırasında gələcəyimiz adlandırdığımız yeniyetmələr olacaqsın, aşkar təhlükəni görməmək mümkün deyil!

Polisi kimlər və niyə hədəfə alır?

Əsl hədəf isə dövlətçilik, sabitlik və Zəfərin reallıqlarıdır

◆ Bu barədə düşünək

Bir neçə gün öncə Qəbələdə polisə asayiş pozucuları arasında baş vermiş insident sosial şəbəkələrin müzakirə predmetinə çevrilib. Sərxoş halda avtomobil idarə edən, ətrafdakı vətəndaşların həyatına təhlükə yaradan şəxsin saxlanılması zamanı onun yaxınları daxili işlər orqanları əməkdaşlarının fəaliyyətinə maneə yaradıb, polisə qarşı zorakılıq edib, xidməti avtomobilə xəsarət yetiriblər.

İctimai qaydaları kobud şəkildə pozan və bununla da cinayətə yol verənlərin zərərsizləşdirilməsi prosesində adamlar daha da ağzınlaşdırılıblar. Ən acınacaqlı hal isə odur ki, polisə daş atılan arasında yeni-yetmə də var imiş.

Və polis bu ağzınlaşmış kütləni, sərxoş insanları ram edərək daş atan yeniyetmə ilə də xoşagəlməz hal yaşanıb. Olaya DİN rəhbərliyi dərhal reaksiya verib, təcili xidməti yoxlama aparılıb və polis əməkdaşı "yetkinlik yaşına çatmayan şəxsə qarşı səlahiyyət həddini aşma" sərbəbi ilə daxili işlər orqanlarından xaric olunub.

Dövlətə, qanuna, sabitliyə atılan daş...

Məsələ burada yekunlaşa bilərdi. Ancaq boşboğaz qaragüruh, sosial şəbəkə avontüristləri və əlbəttə ki, məlum xarici şəbəkələrin inhisarındakı trol dəstələri "ənənəyə" uyğun olaraq, stəkanda fırtına yaratmağa başladılar. Bunun ardınca isə xaricdən fəaliyyət göstərən məlum saytlar "arazdınmalara" start verdilər.

Əslində, nə baş verib və bu prosesdə hansı məqam daha çox qabardılmalı, müzakirə mövzusu olmalıdır?

İctimai sabitlik, milli təhlükəsizlik hər bir dövlətin mövcudluğunun əsas şərti olmaqla bərabər inkişafının vacib zəmini, vətəndaş rifahının mühüm amilidir. Son onillikdə bir-birinin ardınca tənəzzülə uğrayan, əhəli savaşlarda, terrordə məhv edilən, ən yaxşı halda miqranta çevrilən ölkələrin timsalında bu həqiqəti aydın görmək olar.

Dövlətin təhlükəsizliyi məhz kiçik küçədəki asayiş təminatından başlayır. Azərbaycanda polisin xidməti fəaliyyətinin əsas qayəsi də ictimai asayiş təminatıdır. Cinayətkarlığa qarşı effektiv mübarizə aparmaq, dövləti hər cür təhdiddən qorumaq, vətəndaşın təhlükəsizliyini himn etməkdir. Qəbələdə də məhz bu vəzifə icra olunub!

Həmin gün yalnız polisə - asayiş bərpə etməyə, insanların təhlükəsizliyinə yaranmış aşkar təhdidi aradan qaldırmağa çalışanlara daş atılmırdı. Daş həm də Azərbaycan qanunlarına, Azərbaycanın sabitliyinə, Azərbaycanın təhlükəsizliyinə atılırdı və bu bənəzətdə zərər qədər də mübaligə yoxdur!

Əgər bu məsələ kontekstdən çıxarılıb, təciriqəci yozumlar kütləvi hal almısa idi, mövzuya qayıtmazdıq. Ancaq nə görürük? Yanlış bəraət qazandırmağa, cinayətkarı "məzlum" kimi təqdim etməyə cəhdlər var. Qanuna itaətsizlik normal hal, hüququn qorunması "hüquq pozuntusu"-tək göstərilir. Cinayətə haqq qazandırılır!

Hər sərxoş, tüfeyli, əyyaş bu dövlətin sipərlərinə, mövcudluq rəmzlərinə daş atmaq cəsarətini özümdə tapırsa, buna adı hadisə kimi yanaşılıb, yan keçməz olmaz! Ən əsası isə bu daş atılan sırasında gələcəyimiz adlandırdığımız yeniyetmələr olacaqsın, aşkar təhlükəni görməmək mümkün deyil!

Bir daha düşünək:
Kimdir polis?

Bizim asayişimiz üçün özlərini qurban verən qəhrəmanlardır...

Dövlətin təhlükəsizliyini qorumaq naminə canlarını siper edən fədailərdir...

Müstəqilliyin əbədiyi, ölkənin sabitliyi üçün terrorçunun üstünə yeriyan, cinayətkarı bir həmlədə zərərsizləşdirən igidlərdir...

Onlar həm də Vətən uğrunda şəhidlərdir...

Gecə-gündüz demədən, yağışa-borana, qızmar günəşə, sərt küləyə baxmadan yollarda hərəkəti tənzimləyən, küçələrdə rahatlığı təmin edən, bədnam ünsürlərə əl-qol açmaq imkanı verməyən əsl dostlardır...

105 illik istiqlalımızın 105 illik canlı sipərləridir...

Ən nəhayət, Vətən savaşı, antiterror əməliyyatı, Qarabağ, Şərqi Zəngəzur, Şuşa, Xankəndi, Azərbaycan deməkdir - Polis...

Qərb Vəndamda nə itirib, nə axtarır?..

Bu dövlət güclüdür! Və dövlətin gücü yalnız onun Şuşa, Xankəndi Zəfəri ilə məhdudlaşmır!

Bu dövlətin gücü, qüdrəti onun qanunlarında, təhlükəsizliyində, konstitusiyası quruluşunun möhkəmliyində və insanların bu dəyərlərə dərin ehtiramında, sədəqətindədir. Əgər bunlar sarsılırsa... 1988-1993-cü illəri unutmayaq...

Yeri gəlmişkən, məlum mövzuda ajiotaj yaranandan da məhz 30 il öncəki xaosun, "bespredelin" birbaşa müəllifləri və mənəvi-ideya davamçılarıdır ki, bugünkü canfəşanlıqları da təsadüfi sayıla bilməz!

Əlbəttə, Vəndam qəsbəsində baş verən insidenti "xaricdən idarə olunan təciriqəci" kimi dəyərləndirmirik. Təciriqəci sadəcə bu olayın təfsirində və yanlış yozumundadır. Bu "izahlarla" dövlətə, qanunlara, asayişə qarşı çıxmaq aşkar təşviq olunur. Açıq deyilir ki, "xidməti vəzifəsini həyata keçirən polisə müqavimət vətəndaşın hüququdur"; "asayiş təminatı etməyə çalışan polisə daş atmaq insan hüquq və azadlıqlarının təməlidir"...

Bu absurd iddialara, sərəsəm fikirlərə normal təfəkkür sahibləri reaksiya verməməlidir. Ancaq unutmayaq ki, bu məkrli rəylər çox təhlükəli tendensiyanın yayılmasına, ölkədə zorakı meyillərin artmasına birbaşa yönəlir. Sosial şəbəkələrin geniş əhatə dairəsini, xəbərini doğruluğu yoxlanılmadan bir neçə dəqiqədə minlərlə insana çatması, auditoriyanın çox vaxt düşüncə və nəticə çıxartma qabiliyyətinə tam cavab verməməsi kimi narahatedicilik məqamları nəzərə alsaq, "Vəndam ssenarisinin" müəlliflərinin əsl məkrli aydın olar. Zəfər bir neçə onillikdir ki, sosial şəbəkələrin təhlükəli təsiri ilə kiçik insidentlərdən böyük böhranlar yaranır!

Avropada, ABŞ-də oturub oradan maliyyələşərək, burada hansısa kiçik bir nüansı axtarıb tapan, onu şişirdib, yenə şişirdib, daha çox şişirdib, vətəndaş-dövlət problemi səviyyəsinə qaldırmağa çalışanların bəd niyyətini uzun illərdə yüzlərlə faktın timsalında əyani görürük. Qərbdən maliyyələşən saytların və "bloggerlərin"

Vəndam mövzusunda xüsusi fəallığı da, əlbəttə ki, tarixi Zəfərdən sonra daha da rəziləşən anti-Azərbaycan kampaniyasının hələ ki, kiçik elementi, sabah isə mühüm "hədəflərindən" olacaq...

Onların məqsədə çatıb-çatmaması bizim öz vətəndaş mövqeyimizə, dövlət qarşısında öhdəliklərimizə, sayıqlığımızımıza, ən əsası isə dövlət və bizi qoruyanlara olan mənəvi borcumuza nə qədər sahib çıxmağımızdan birbaşa asılıdır!

Cinayətkar qarşısında polisi niyə qolubağlı görmək istəyək ki?

Dövlətə, onun hüquqi meyarlarına, dəyərlərinə meydan oxumaq cinayətdir, - bu, birmənalıdır.

Cinayətkarın, - istər məişət xuliqanı olsun, istərsə də qatil, - qarşısında bəyem polisi qolubağlı dayanmalıdır? Ətrafdakı insanların həyatına təhdid yarananda polis qaçıb gizlənməlidir?

Bu dövlətə daş atılan, dəyənək qaldıranlar təəssüf ki, çox olub. Ötən əsrin 90-cı illərinin ortalarında daxili işlər orqanlarının rəhbərliyinin və şəxsi heyətinin mübarizliyi, fədakarlığı sayəsində dövlətçiliyimizə qarşı yönəlmiş onlarla, bəlkə yüzlərlə qəsd, iğtişaş, qanunsuz aksiya qətiyyətlə yatırılıb.

20 il öncə dövlətimizin "olum, ya ölüm" seçimi qarşısında qaldığı 15-16 oktyabr hadisələrini xatırlayaq. Azadlıq meydanına toplaşaraq milli azadlığa divan tutmağa hazırlaşan ağzınlaşmış yüzlərlə silahlı quldurun içində bir tapançası ilə qorxmadan giren cəsarətli polkovnikin və onun mübariz əməkdaşlarının şücaəti bu qorxaq və xəyanətkar yığnağın bir həmlədə zərərsizləşdirmədimi?!

Tarix heç nəyi unutmur! Biz də unutmayaq imkan verməməliyik. Son 30 ilin bütün bu kimi hadisələrində dövlətə, müstəqilliyə və onların rəmzləri olan prezidentlərə qarşı silahlı dirənlərin qarşısında hüquq-mühafizə orqanları, xüsusən də polis dəyanətli dayanıb, onları iflasa uğradıb!

Bu gün onlar öllərinə silah ala bilməzlər. Amma ümidləri qalıb daş-kəseyə...

Qorxaqlıqlarından hərəsi qaçıb bir küncdə gizləndikləridən son nicat kimi sərxoş qardaşların xuliqanlıqından bəhrələnməyə cəhd edirlər.

Polisi hədəfə, qınaq obyektinə çevirməyə çalışırlar. O polisi ki, səhərdən axşama, gecədən sübhə qədər Bakıdan Kəlbəcərə, Lənkəranda Şuşaya, Qubadan Xankəndiyə qədər postda, ərəzidə, ictimai asayişin keşiyindədir. Hər kəs bayram günlərində ailəsinə başına yığib istirahət etdikdə Azərbaycan polisi gücləndirilmiş rejimə uyğun olaraq işə çıxır, təhlükəsizliyimizin etibarlı keşiyində dayanır, rahat bayram keçirməyimizi təmin edir. Binada qəza baş verəndə polis əməkdaşı yanğına məhəl qoymayaraq içəri daxil olur, canı bahasına insanları xilas edir. Çaylarda selər daşanda daxili işlər orqanlarının əməkdaşları yenə də öndə olur, xilasedici, bənd möhkəmləndirmə işlərində yardımlarını əsirgəmir.

Azərbaycan polisi eyni qəhrəmanlığı hər gün, hər yerdə nümayiş etdirir!

İnsanları, həyatımızın sakit axarını qorumaqdan ötrü özünü ölümün ağzına atır. Əli silahlı cinayətkarların üzərinə bəzən hətta yalın əllə gedərək igidlik göstərir. Həyatını, sağlamlığını süurlu surətdə təhlükədə qoyan Azərbaycan polisi dövlətə və cəmiyyətimizə layiqincə xidmət edir! Bütün risklərə, çətinliklərə rəğmən, öz missiyasını şərəflə yerinə yetirir, mübarizliyini, sayıqlığını bir an belə öldən vermür. Əfsus ki, bunların hamısını çəkib göstərmək, yaymaq, şəkillərin, videotesvirlərin yaddaşında əbədləşdirmək mümkün olmur. Çünki polis xidmətə gedəndə özü ilə fotoqraf, jurnalist aparmır. Həm də hansı təhlükə ilə üzleşəcəyini irəlicədən bilmir. Ona görə də polisimizin qürurdoğuran fəaliyyətinin bəlkə heç 90 faizindən xəbər tuturuq.

Biz bu əmək, fədakarlıq, qəhrəmanlıq sayəsində yaradılan sabitliyi, rahatlığı, özgüvəni həyatımızın hər saniyəsində yaşayırıq. Amma insanlarda, ümumən cəmiyyətdə bu hissənin hansı çətinliklər bəhsində hüquq-mühafizə orqanları, xüsusən də polis dəyanətli dayanıb, onları iflasa uğradıb...

Onlar şəhiddir, şəhid övladlarıdır və hər an şəhid olmağa hazır qəhrəmanlardır...

Azərbaycanda DİN öz əməkdaşına cəza verir, ABS və Avropada isə...

Bizim avontürist-macərəçilər hər məsələdə ABS və Avropa ilə müqayisə aparmağa çalışırlar. Biz də həqiqətə naminə bir müqayisə edək.

Vəndamda xidməti vəzifələrini icra edən polis əməkdaşlarına tətbiq olunan zorakılıq hansısa Qərb ölkəsində baş verəndə, orada bu mövzuya rəsmi və ictimai reaksiya necə olacaqdı?

Azərbaycan polisinin ABS və Avropadakı həmkarları insanın rənginə uyğun onun cinayətkarlığını "müəyyən" edir, əli cibində olan şəxsi "cibində silah zənn etdim" bəhanəsi ilə güllələyir, etiraz mitinqinə çıxanları rezin güllələrlə, göz yaşardıcı qazlarla "zəhərsizləşdirir"... Bəyem Qərbdə polis vətəndaşların üzərinə itlə hücum keçəndə, onları atın nalları ilə əzəndə baxır ki, hansı qocadır, hansı uşaq?... Və bunlara görə onları mühakimə edirləmi?

Bir arqumentləri var: qanunun tələblərini qoruyuruq! Bəs onda Azərbaycan polisinin qayda pozucusunu maşına mindirməyi niyə "insan hüquqlarına müdaxilə" sayılır, Qərb polisinin isə az qala qarşısına çıxanı güllələməsi "xidməti vəzifənin icrası"?

Əslində, tarixi Zəfərimizə "işğal", Xankəndiyə "Stepanakert" deyən, bizdən Ermənistanın məğlubiyyətinin qisasını almağa çalışan dövlətlərdən, təşkilatlardan, insanlardan ədalətli mövqə gözləməyə dəyərmidi?

Ümumiyyətlə, Qərbdə polis vətəndaşın yanında deyil, tam əksinə, qarşısındadır. Vətəndaş polisə ehtiyac duyduqda onu tapa bilmir. Orada polisin fəaliyyəti vətəndaş yox, yalnız hakimiyyəti qorumaqdır. Vətəndaş isə polis iqtidarı qorur, çünki buna ehtiyac da yoxdur! İqtidarı xalq qoruyur və hakimiyyətə daxiləndən heç bir təhdid yoxdur!

Bir məqamı da unutmayaq, Azərbaycanın Daxili İşlər Nazirliyi Vəndamda yaranmış gərginlikdə emosionalıq göstərən əməkdaşını cəzalandırıb, xidmətdən xaric etdi. ABS-də isə belə əməkdaş həm rüt-

bədə, həm də vəzifədə yüksəldər, Avropada isə mükafatlandırıldı.

Əgər qarşında cinayətkar, xuliqan dəstə varsa, ətraf insanların həyatına təhlükə yaranıbsa, sənə borcun o təhdidi təcili aradan qaldırmaqdır. Əsas budur, qalanı təfərrüatdır...

Yeri gəlmişkən, polisə daş atmaq təfəkküründə, səviyyəsində təbiiyələndirilən yeniyetmənin psixoloji, mənəvi durumu müvafiq orqanlar tərəfindən araşdırılmalı, nəzarətə götürülməli, sərxoş ailəsinin naqis mühtinin təsirinə qorunmalıdır. O yeniyetmə bu cəmiyyətə qaytarılmalıdır - sağlam düşüncədə, yetkin vətəndaş mövqeyində, dövlətinə və xalqa sevgi ruhunda, məsuliyyətli insan kimi...

Bir daha düşünək: Kimdir polis?

Polisin fəaliyyətində bəyem problem yoxdur? Əlbəttə ki, var!

İş olan yerdə hansısa nöqsanların baş verməsi də təbiiyədir. Polisin fəaliyyətində də xidməti qəbahətə, nöqsana, çatışmazlıqlara rast gəlinir. Amma burada xüsusi diqqət ediləsi bir məqam var: bütün bu problemlər əksər hallarda məhz daxili işlər orqanlarının rəhbərliyi tərəfindən aşkarlanır. Onların qarşısının alınması üçün konkret addımlar atılır. Vəzifə öhdəliklərinə riayət etməyən əməkdaşlar cəzalandırılır, orqanlardan kənarlaşdırılır. Polis haqqında ictimai əhəmiyyət kəsb edən hətta ən epizodik rəy, fikir, iddia belə reaksiyasız qalmır. Polis orqanlarına qəbul edilən gənc, cüssəli, yüksək-mənəvi əxlaqi keyfiyyətlərə malik, müasir dünyagörüşlü gənclərə bu orqanlar mütəmadi qaydada yenilənir.

Ətrafımızda od içində yanan, terrorizm, dini radikalizmə, insan alverinə, silah, narkotik qaçaqçılıqına və digər çəşidli cinayətlərə sürüklənən qan-qada dolu bir dünya var. Və bu dünyanın tam mərkəzində qərar tutmuş Azərbaycanı da oda yaxmaq istəyənlərin, bu torpaqları da sayıbsız hesabsız cinayətlərin məkanına çevirməyə can atanların sayı o qədər çoxdur ki...

Belələri sərhədlərdən konarda da var, elə öz içimizdə də. Amma Prezidentin yürütdüyü mahir siyasət buna imkan tanımır, bu siyasətə uyğun olaraq sabitliyi, sakitliyi, asayiş gözbəbəyi kimi qoruyan Azərbaycan polisi belə cəhdlərə macal vermür.

Bir daha düşünək: Kimdir polis?

Bizim asayişimiz üçün özlərini qurban verən qəhrəmanlardır...

Dövlətin təhlükəsizliyini qorumaq naminə canlarını siper edən fədailərdir...

Müstəqilliyin əbədiyi, ölkənin sabitliyi üçün terrorçunun üstünə yeriyan, cinayətkarı bir həmlədə zərərsizləşdirən igidlərdir...

Onlar həm də Vətən uğrunda şəhidlərdir...

Gecə-gündüz demədən, yağışa-borana, qızmar günəşə, sərt küləyə baxmadan yollarda hərəkəti tənzimləyən, küçələrdə rahatlığı təmin edən, bədnam ünsürlərə əl-qol açmaq imkanı verməyən əsl dostlardır...

Azərbaycanı dünyanın ən təhlükəsiz ölkələrindən birinə çevirməyə müvəffəq olan peşəkarlardır...

Məmləkətimizin vətənpərvərləridir, ər oğullarıdır...

105 illik istiqlalımızın 105 illik canlı sipərləridir...

Ən nəhayət, Vətən savaşı, antiterror əməliyyatı, Qarabağ, Şərqi Zəngəzur, Şuşa, Xankəndi, Azərbaycan deməkdir - Polis...

İstiyar HÜSEYNLİ,
"Azərbaycan"